

Utrikesminister Margot Wallström talar om mänskliga rättigheter, demokrati och styre enligt lag fredagen den 11 december klockan 15 på Wallenberg-institutet, Lilla Gråbrödersgatan 4, Pudendorf-auditoriet

Margot Wallström stödde som alltid Israels rätt att försvara sig mot våld och terrorism, när hon i riksdagen i fredags svarade på frågor om de kniv-attacker som palestinska ungdomar riktat mot israeler i Jerusalem och andra städer under oktober och november.

Men hon sa också att en rättsstat måste reagera proportionellt och att ingen har rätt att använda utomrättsliga avrättningar.

21 israeler har dödats men också ungefär tre gånger så många palestinier, bland dem en 71-årig civil palestinsk kvinna och en ung man som sköts till döds i sjuksal.

Netanyahu uppfattade Wallströms uttalande som kritik mot Israel och mot honom själv. Kritik, hur berättigad den än är, jämförs alltid med antisemitism i Netanyahus och hans anhängares värld.

För någon vecka sedan fördömde Netanyahu hela EU som antisemitiskt på grund av EU-kravet att bosättarnas produkter från ockuperad palestinsk mark inte får märkas som israeliska varor utan ska märkas enligt sitt ursprung i Palestina. Netanyahu ansåg EU diskvalificerat från fredsprocessen.

Missbruket av begreppet antisemitism håller på att dränera det på all mening. Netanyahu och hans regering får numera främst stöd från högerextremistiska partier som finner den israeliska politiken mot palestinier exemplarisk. Samt förstås från Jan Björklund.

Gunnar Stensson

Medlemsmöte

Vänsterpartiet i Lunds medlemmar kallas härmed till medlemsmöte.

Tid: Lördagen den 12 december, kl. 14.00 - 16.30

Plats: ABF Kiliansgatan, Lund

Välkommen!

Dagordning:

- Måldiskussion
- Nominering till Vänsterpartiets kongress
- Valärenden

Måldiskussion:

2015:36

Ibland är det nödvändigt att se på vår politiska verksamhet i ett större sammanhang. Att för en stund lyfta blicken från de dagspolitiska frågorna. Vi i styrelsen vill därför initiera en diskussion kring våra mål och strategier. Vart är vi på väg, hur kommer vi dit, hur får vi större genomslag för vår politik. Detta knyter vi till den delvis nya roll vi har i kommunpolitiken när vi inte längre är en del av det rödgrönrosa samarbetet, dels till Vänsterpartiets kongress som kommer att ta upp strategifrågor.

Midnattskörens Julkonserter 2015

Midnattskören, som hör hemma på Östra Torn i Lund, gör sedan många år flera julkonserter i Klosterkyrkan som brukar bli utsålda.

Nytt för i år är en **Midnattskonsert**, som äger rum måndag 14 december. Julkonserterna ges också för första gången i Torna Hällestad kyrka.

Liksom i de övriga konserterna medverkar Lund International Students Choir som gäster.

Mån 14 dec kl. 20, Klosterkyrkan i Lund

Mån 14 dec kl. 23, Klosterkyrkan i Lund

Tis 15 dec kl 20, Torna Hällestad kyrka

Ons 16 dec kl 18, Klosterkyrkan i Lund, UTSÅLT

Ons 16 dec kl 20, Klosterkyrkan i Lund

Entré: 140 kr, stud. 100 kr, barn under tio år gratis

Fre 18 december, Singalong Christmas med Midnattskören i Vita Huset, Uardavägen 131 i Lund. Entré: 100 kr, stud. 80 kr, barn under tio år gratis, Biljetter köpes vid dörren.

Biljetter: Kan köpas genom Lunds Biljettbyrå

Midnattskören i samarbete med Folkuniversitetet

Dåliga människor

Konsertversion av Mary Anderssons och Mikael Wiehes musikal

RÖDA KAPELLET med musikallinjen vid ESLÖVS

FOLKHÖGSKOLA

Dirigent: HANS NILSSON

MAGLE KONSERTHUS (Magle stora kyrkogata 4, Lund)

Fredag den 18 december kl. 19:00

Kassan öppen från klockan 18:30

Entré: 150 :-

Arrangör: Röda Kapellet i samarbete med Folkuniversitetet

Pressmeddelande – ”En svingande Netanyahu”

JIPF, Judar för Israelisk-Palestinsk Fred, stödjer Margot Wallström när hon kritiserar av en hårt pressad Benjamin Netanyahu. Han säger att Israel måste få försvara sina medborgare, vilket aldrig ifrågasatts, frågan är vilka former av vedergällning som är rimliga. Israels premiärminister tar varje tillfälle att attackera alla som nämner Israel i ett sammanhang där landet inte ställs i en ljus dager. Netanyahu kritiserade i november det stora varuhuset KaDeWe i Berlin för att de följde de nya riktlinjer EU-kommissionen utfärdat om ursprungsmärkning av produkter från ockuperade områden. Han krävde att Tysklands regering ska fördöma märkningen. Netanyahu avbröt all kontakt med EU rörande den ’vilande’ fredsprocessen med palestinierna när EU beslutade om märkningen. I båda de senare fallen har Netanyahu hävdade att det är antisemitism. Det är inte första gången som Netanyahu markerar mot Sveriges regering och Wallström. Det är ett märkligt agerande att svinga hårt mot varje beslut som går emot Israel. Det sista vapnet är att kalla all kritik för antisemitism. Vi påminner om att detta är samma man som, några veckor innan mordet på premiärminister Rabin 1994, ledde ett demonstrationståg i Israel där man symboliskt bar Itzak Rabins kista. Det finns inga gränser för vad som är ett hot mot Israel i Netanyahus ögon och när han svingar mot Sverige och Wallström är hon i gott sällskap.

Hans upprördhet över ”utomrättsliga avrättningar” kan förstås i ljuset av de fakta i målet den israeliska fredsrörelsen B’Tselem tagit fram.

Olle Katz & Ilan Cohen, Talespersoner JIPF

Tidens gilla gång

Trots alla händelser i tiden så går den sin gilla gång. Vi närmar oss årets slut och nästa vecka avslutar VB sin 41:a årgång. Vill du kommentera det gångna året, förutspå nästa eller önska God Jul så är det dags att fatta pennen.

Reds bokslut över 2015 är kort och kommer redan nu: Ett år att minnas men inte sakna.

red

Generöst i fullmäktige

Sverker Oredsson visade en i fullmäktige ovanlig generositet genom att tacka **Sven Bertil Person** för insatser som ordförande i socialnämnden till förmån för hårt utsatta människor.
Politiken 10, 2015

Obesvarade och besvarade frågor vid samrådet om fyrspåret Lund - Flackarp av Gunnar Stensson

Kan man tänka sig en järnvägstunnel och en underjordisk centralstation i Lund?

Borde inte fyrspåret gå ända fram till Lunds Central?

Måste inte Armaturfabriken rivas, åtminstone delvis?

Hur skulle det bli med andra fastigheter mellan Högevall och centrum?

Blir det någon yttre gods bana?

Det ställdes inledningsvis många frågor vid samrådet som kallats till Arenan i måndags kväll om utbyggnaden till fyrspår Lund - Flackarp. De fick alla samma svar: den frågan ingår inte i samrådsförfarandet.

Samrådet gällde placeringen av tågstationen vid Klostergården och dragningen av den raka bansträckan mellan bron över Höje å och bron över Ringvägen. Det var också vad flertalet av de närvarande Klostergårdsborna var mest intresserade av.

Ett samrådsunderlag delades ut och de kanske 40 närvarande hämtade kaffe, indelade sig i grupper, slog sig ner vid dukade bord och fördjupade sig i det utförliga underlaget.

Där kunde de utläsa, att den nya stationen kommer att placeras någonstans på bansträckan mellan gång- och cykelvägen under järnvägen vid Nordanväg och en punkt i höjd med korpfootbollsplanernas södra gräns.

Det som vi brukar kalla Gröna stråket från Ringvägen ner till Höje ska bevaras.

En ny bro över ån ska byggas, väster om den nuvarande bron. Området med odlingslotter öster om järnvägen ska bevaras.

Vi drog slutsatsen att de båda nya spåren kommer att förläggas på väster om de nuvarande.

Korpfootbollsplanerna och andra rekreationsområden öster om järnvägen ska bevaras.

Farhågorna för bebyggelse där tycks alltså ogrundade.

Lunds framtida stadsutbyggnad i sydväst dröjer tills Lunds reningsverk vid Höje å antingen blir nedlagt eller flyttas under jorden. Ingen bebyggelse är nämligen tillåten inom ett säkerhetsavstånd på hundra meter från reningsverket. Det berör en stor del av industriområdet.

Bron över gång- och cykelvägen vid Nordanväg ska byggas om och breddas för gång och cykeltrafik.

I den grupp vari jag ingår, byalagsgruppen, framfördes tanken att göra det möjligt att för framtida busstrafik att passera under järnvägen. Vi avvisade helt varje tanke på att öppna den för bilar.

Så var tiden ute och vi letade efter jackor och rockar. Nästa samråd äger rum i januari 2016.

Himlen var svart och luften frostig när jag gick hemåt Klostergården förbi den höga, alltjämt tomma skidbackebyggnaden, den vidsträckta, kaotiska byggplatsen och Lunds BK:s klubblokal. Ett fotbollslag med kanske tolvåriga flickor tränade på en strålkastarupplyst plan. Bollen dunsade och ropen ekade ut i mörkret.

Jag kände mig ganska nöjd. Gröna stråket skulle skyddas, liksom korpffotbollsplanerna och koloniområdena. Den nya bron över Höje å skulle placeras väster om den nuvarande. Framtida stadsbebyggelse i områdena runt reningsverket skulle dröja till en avlägsen framtid. Och en ny station skulle byggas på samma ställe som den gamla hållplatsen Källbymölla eller några hundra meter därom.

Till vänster om mig lyste fönstren i husen längs Västanväg som luckorna i en julkalender.

Jag hörde ett Öresundståg passera till höger.

Vid frukostbordet? av Ann Schlyter

Redaktören frågade mig om jag inte äter frukost numer. Under en kort period skrev jag i Veckobladet en spalt under rubriken "Vid frukostbordet". Jag saknade de politiska kommentarer Thomas och jag, och ibland Gunnar Sandin brukade utbyta under helgernas långfrukostar med tidningsläsning.

Naturligtvis äter jag frukost, men är för lat för att skriva efter att ha ägnat alltför mycket tid till tidningsläsning. Nu på torsdag är det förutom Sydsvenskan och Dagens ETC även Dagens Samhälle.

ETC kritiserade för andra dagen i rad Vänsterpartiets förslag till klimatpolitiskt program. I går blev jag först ganska upprörd, för det framgick inte att det var ett förslag, som ska föreläggas kongressen nästa år. Nu är det ett förslag, men ändå. Är det möjligt att där står att under en successiv avveckling av kärnkraften ska hänsyn tas till den svenska kärnkraftens möjlighet att bidra till minskade utsläpp från fossila kraftverk på den nordeuropeiska elmarknaden?

Tydligen för det upprepas i dagens nummer av ETC.

Kärnkraften är varken säker eller lönsam, och den blir inte säkrare med åren, om inte stora investeringar görs. Vänsterpartiet borde självklart uppmuntra en så snabb avveckling som möjligt. Det är det bästa sättet att skynda på utvecklingen av förnybar el.

Jag är intresserad av energifrågor och representerar vänsterpartiet i Krafringens styrelse, men står inte på tå för att hålla mig informerad om vad som händer i partiet centralt. Nu måste jag tydligen göra ett ryck och engagera mig inför kongressen.

När får vi en träffpunkt värd namnet i Klostergården? av Gunnar Stensson

Visst blir man förskräckt när man läser Lars A Ohlsson redogörelse "Konsekvenser av budgetbeslutet" i förra numret av VB.

De borgerliga, och särskilt FP, la ju ner träffpunkten för många, många år sen. Då påstod de, och särskilt FP, att vi skulle få en ny, mycket bättre lokal, så snart Mötesplats Klostergården blev färdig.

Men när den långt om länge var klar att invigas, visade det sig att de glömt(!) planera något utrymme för seniorerna där. Så vi fick tills vidare vistas i Fritis lokaler, när de råkade vara lediga.

När S, V och MP tog över 2014 skulle löftet i alla fall infrias. Så småningom. Men icke! Det fanns ingen lämplig lokal.

Och nu är majoritetsförhållandena i fullmäktige så taskiga, att det om igen är borgarna, särskilt FP, förvandlat till L, som håller i penningpåsen. Och L kan le och smila, le och smila, och ändå

va en skurk. (Lundaborna får skylla sig själva som inte passade på att rösta bort dem 2014).

Vård och omsorgsnämnden har fått så lite pengar att de i stället kanske tvingas lägga ner tre träffpunkter till, i Väster, Östra Torn och Norra Fäladen. Samt avskeda en 30 anställda.

Hur ska de då ha råd att ge de 1000 pensionärerna i Klostergården (som hela tiden blir fler även om en och annan hunnit avlida under väntetiden) någon ny träffpunkt?

Frågan är ställd, och Lars A Ohlsson är välkommen att svara. Eller komma med synpunkter.

Om färdtjänsten av Ann Schlyter

Representanterna för V och fi i Tekniska Nämnden skrev tillsammans en insändare i Sydsvenskan, också publicerad i Politiken om färdtjänsten. (Texten finns nedan/red)

För de läsare som eventuellt missat detta kan jag repetera huvudpoängen.

Vi anser att Lunds kommun ska upprätta en egen beställningscentral för färdtjänsten. Denna möjlighet avfärdades av konsulter i en utredning för att det skulle bli för dyrt. Men då hade de bara räknat med kostnader, inte med de intäkter åkarnas avgifter till centralen ger. På Vs yrkande i nämnden kommer alternativet om egen beställningscentral att även i fortsättningen vara med i utredningen, vi ser inga möjligheter att utreda bort de svårigheter fortsatt samarbete med Fågelviksgruppen innebär.

Vi konstaterade i vår insändare i att det för Taxi Skåne/Fågelviksgruppen är det beställningscentralen som är källan till den vinst de gör på färdtjänsten. Vi har fått krav från en Taxi Skåne närstående person om rättelse, eftersom Taxi Skåne inte ingick i Fågelviksgruppen när upphandlingen gjordes, utan faktiskt lade ett dyrare bud.

Detta är en klassisk illustration över hur kapitalismen fungerar: Stora kapitalägare vinner i konkurrens genom att lägga skambud och köper sedan ut de förlorande konkurrenterna. Idag är det "konkurrens" mellan bolag som har samma ägare och som företräds av samma person, Tommy. Så numer ingår Taxi Skåne i Fågelviksgruppen, och det vi skriver om att de får del av vinsterna stämmer ändå.

Tekniska Nämnden beslöt denna vecka att tillskriva Konkurrensverket. Det är märkligt att denna myndighet inte ingripit för länge sen. De borde ha förhindrat uppköpen och sammanslagningen.

Övriga partier i Tekniska nämnden vill, som Emma Berlinger påpekar i sitt svar på vår insändare, fortsätta att utreda hur man ska upphandla beställningscentral och färdtjänst på den nuvarande monopolmarknaden. Vi tror inte det kan ge något bättre resultat, varken för chaufförerna, som nu jobbar på allt annat än kollektivavtalsliknande villkor, eller för brukarna och deras stödpersoner av olika slag. V och Fi gör det enkelt för sig, skriver Emma. Jo, fram för allt vill vi göra det enkelt för brukarna av färdtjänsten.

Svar till Emma Berginger

Tekniska nämndens ordförande Emma Berginger (Mp) uttalar sig i Sydsvenskan om problemen med färdtjänsten och att där inte finns några alternativ till nuvarande system. Det stämmer så klart inte, alternativen finns. De kräver bara lite nytänkande och ansvar från politiskt håll.

Alternativet som finns är att Lunds kommun själv driver beställningscentral. På det sättet

återtar vi inflytande och kontroll av färdtjänsten. Kvaliteten kan säkras och åkare och chaufförer erbjudas rimlig ersättning och schyssta villkor. Att detta skulle bli otroligt dyrt som Emma Berginger säger är inte korrekt. I den utredning som ligger till grund för uttalandet har man enbart räknat med beställningscentral i egen regi som en kostnad. I det system för färdtjänst som gäller idag är åkarna tvungna att betala en avgift till beställningscentralen. Det har man helt glömt att ta med i utredningen. Självklart ska en kommunal beställningscentral ta ut en avgift av anslutna taxiåkare. Räknar man in detta så blir det inte så mycket dyrare. Det bör också påminnas om att det för Taxi Skåne/Fågelviksgruppen är just beställningscentralen som är källan till den vinst man gör på färdtjänsten i Lunds kommun. Det dumpade upphandlingspris man fick färdtjänsten för hade enbart som syfte att stärka den egna monopolställningen genom att slå ut all konkurrens. Man ska också tänka på vad nästa upphandling kommer att kosta när det helt saknas konkurrens på marknaden. På Tekniska nämndens sammanträde var det dock endast Vänsterpartiet och Feministiskt Initiativ som stödde förslaget om egen beställningscentral.

Det var också bara dessa två partier som menade att krav på kollektivavtal är en självklarhet vid en ny upphandling. Grundproblemet i dagens havererade färdtjänst är att de som kör färdtjänst har för dåliga villkor och att det gör de flesta färdtjänstkörningar till en förlust för den enskilde. Vi menar att schyssta villkor för de som kör färdtjänst är en självklarhet. Att Miljöpartiet och Alliansen inte är några vänner av schyssta villkor och kollektivavtal är kanske inget att förundras över men så klart blir det ett frågetecken för Socialdemokraterna.

Det finns alltså ett alternativ till dagens havererade färdtjänst. Vi kan som politiker inte längre blunda för det ansvar vi har och låta brukare och chaufförer betala för rädslan att tänka nytt. Det är komplicerat att få färdtjänsten att fungera men att ha det som intäkt för att abdikera från ansvar duger inte längre.

Ann Schlyter (V), Marit Stigson (F!), Anders Jarfjord (V), Ledamöter och ersättare i Tekniska nämnden

Röd julklapp av Gunnar Stensson

Vad vet du om naxaliterna och Calcuttas historia från 1968 till 2010? Du kan lära dig en hel del genom att läsa Jhumpa Lahiris roman *Sankmark*. Femtio års våldsamt och omvandlande historia i Indien, USA och världen skildrad via en indisk familjs historia.

Den utlösande smärtpunkten är avrättningen 1968 av den unge naxaliten Udayan, frihetskämpe och terrorist, i en sankmark utanför hans föräldrahem i Calcutta inför ögonen på föräldrar, broder och gravid hustru.

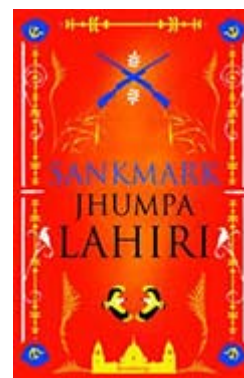
Hur skulle du uppleva konsekvenserna, alla de abrupt avbrutna banden och konflikterna, av en sådan händelse i rollen som far, bror, hustru, barn eller - så småningom - barnbarn?

Hur skulle det påverka dina attityder, känslor, ambitioner – ja, hela ditt fortsatta liv?

Det är vad Jhumpa Lahiris berättelse handlar om. Jag är övertygad om att hennes utgångspunkt är den egna familjens – eller någon närståendes – historia. Hon är personligen för ung för att ha upplevt den annat än som tragedins dotterdotter.

Det handlar en universell sorg i vår tid, den förlust som drabbat chilensare, vietnameser, sydafrikaner, indier. Och just nu syrier, afghaner, palestinier

Det bör påpekas att historien till stor del utspelar sig i akademisk miljö i USA, det är ju där intellektuella invandrare så ofta hamnar.

Den är lätt att läsa, suveränt komponerad ur alla de inblandades – och ur läsarens perspektiv. Pocketversionen är röd som en julklapp, prydd med två små versioner av hammaren och skäran och två korslagda gevär.

Allt samtidigt av Lucifer

Jag säger som Gunnar Sandin brukade säga: i små partier måste man som medlem kunna fylla flera roller – t.ex. vara nämndeman, trumslagare, Afrikakunnig och händig med datorer, allt detta samtidigt. I denna spalt tar det sig uttryck i att vi kommenterar allt. Tja, t.ex. några ord om Donald Trump, en tänkbar ledare för USA. Inte? Nog skulle han vara en värdig efterföljare till Ronald Reagan eller George W. Bush. Och Nato är ju i första hand en institution för uppbackning av amerikansk utrikespolitik. Det finns tusen goda sakliga skäl varför vi inte har i Nato att göra, men det är som om Natoanhängarna tanklöst bara vill hänga sig på. I kväll ska jag gå och lyssna på vad Jan Øberg har att säga om värdlandsavtalet som regeringen kokat ihop tillsammans med militärerna.

Snabba ryck i omdömena

Proffskommentatorerna i tidningarna är ett ombytligt släkte. Nyss var det ingen måtta på vilken statsman inrikesminister Ygeman var. För all del, han verkar väl normalkompetent och klarade t.ex. att ändra sig om Öresundsbron där regeringen hade ett inte särskilt genomtänkt förslag. Men just detta används nu emot honom, nu är han en vindflöjel. Det är ungefär som med MFF – ett fotbollslag i en grannstad som höjts till skyarna av sportjournalisterna i granntidningen. Det faktum att laget har åkt på den ena stöten efter den andra under ett helt spelår har halvt förtigits. Men när de nu mitt i sin hybris åkte på en förlust på 0-8 så anses grannstaden närmast förnedrad. Mitt intryck är att de har fått spela för många matcher för tätt och att allsvensk fotboll f.ö. mest handlar om att hålla i gång åtminstone två elvor för att kunna parera skadorna och avstängningarna.

Terrorhysterin

Terrorhysterin är svår att stå ut med. Själva ordet terror är nästan oanvändbart. Det används sedan länge i konflikter som inte är symmetriska, där t.ex. den ena parten har stridsflygplan och målstyrda robotbomber medan den andra i bästa fall kan få ihop en kappsäck dynamit. På ett individplan är båda formerna för krigföring lika vidriga till sina konsekvenser med oskyldiga offer. Men guerrillakrigföring som svar på drönaranfall fördömes på ett sätt som inte kommer stormaktskrigföringen till del. Det är särskilt illa att Ryssland nu har sällat sig till USA, Frankrike och Storbritannien med flygangrepp i både Syrien och Irak. Stödet till Assad har man kunnat ha viss förståelse för, men flygbombningen är bara ytterligare ett bidrag till förstörelse och dödande.

Säg bara nej!

De krigförande stormakterna Frankrike och USA vill nu ha hjälp av Sverige i sina ansträngningar. Det hemska är att de mycket väl kan komma att få det. Försvarsminister Hultqvist tycks ju inte ha någon gräns för hur långt han kan gå för att tillmötesgå USA, och president Hollande kanske anses behöva stöd av partivännerna i Sverige. Man kan bara säga: låt oss för Guds skull slippa sådant. Vi behöver inte gå i krig därför att andra gör det och inget skulle bli bättre med vår medverkan. Tänk på när Göran Persson och halva nationen ställde sig

bakom USA i Afghanistan och fick ett tioårigt krig på halsen. Där är fortfarande svenska militära förband. Och Sveriges insats i Libyen, där våra spaningsplan pekade ut bombmålen för det krig som slet sönder Afrikas enda ansats till välfärdsland är inget den svenska riksdagen har anledning att vara stolt över. Alltså, visa civilkurage, säg nej till Obama och Hollande.

Musikens makt?

Sydsvenska har i några reportage visat hur den övre medelklassen i Lund är beredd att betala ganska mycket när deras barn inte kommer in på Kulturskolan/Musikskolan eller åtminstone inte på det instrument barnen (gitarr) eller föräldrarna (piano) vill. Jag tror att man ska se det som startpunkten för en borgerlig kampanj för kulturcheckar, ett system som skulle lätta trycket på medelklassens plånböcker men urholka den kommunala musikskolan.

Visst, Lund är en rik stad och skulle kunna erbjuda samtliga barn fri musikutbildning.

Jo, om man kom ner i Malmös avgiftsnivå (300.- mot 1100.- i Lund), då skulle kostnaden inte längre var ett hinder för så många barn, men en sådan subventionsnivå skulle aldrig borgarna stå ut med. Skillnaden mellan borgarna och socialisterna här är att de förra väl kan tänka sig att tillhandahålla musikutbildning för sina barn medan det för socialister är en fråga om att övertyga om att det är något som är bra för alla även de som från början är mindre angelägna och därför tveksamma till att alls lägga pengar på det. Man kan ta intryck av erfarenheterna från Malmö där 300 kr visade sig vara uthärdligt medan 500 mötte motstånd.

Hundralappar spelar roll

Jo, så är det, några hundralappar spelar roll. Jag ser att en pigg ledarskribent på Aftonbladet har frågat apropå Sveriges flyktingmottagande och kostnaderna för den: ”Har du behövt köpa ett sämre rödvin på grund av de kostnaderna” Det är en underbar fråga som väcker tankar om hur journalisten ser på världen och sina läsare. Jag tror t.ex. att en majoritet inte köper något rödvin alls. Själv köper jag sedan nittiotalskrisens början det lätta italienska rödvinet ”Palazzo” för ca 56 kr flaskan, vilket jag tror är det billigaste på Systemet. För all del, lite surt är det väl.

Höghastighetstågstation på Brunnsög - en mindre bra idé av Ulf Nymark

Gunnar Stensson är en man som är uppfylld av mängder av goda idéer kring stadens och Klostergårdens utveckling. Det är då inte så underligt, att det bland de goda idéerna ibland smyger sig in en och annan mindre bra idé.

En mindre bra idé är Gunnars förslag som att dra höghastighetstågen mellan Malmö och Stockholm via Brunnsög och att där också placera en ny järnvägsstation för höghastighetstågen. (Se VB nr 32!) Höghastighetstågen skulle alltså enligt detta förslag inte angöra Lund C. Varför är då detta förslag mindre bra – eller för att säga det rakt ut – varför är detta ett dåligt förslag?

Inga trafikmässiga fördelar

Regeringens förhandlare tycks nu ha bestämt sig för att tågen ska gå via Lund. Detta är dock inte detsamma som att tågen kommer att **göra uppehåll** i Lund. Vad gäller detta finns inga löften utställda. Att i rådande förhandlingsläge kräva en helt ny spårsträckning och ett nytt i förhållande till stadskärnan externt stationsläge för höghastighetstågen skulle vara direkt huvudlöst. Att dra höghastighetstågen via Brunnsög har nämligen inga som helst trafikmässiga fördelar för Trafikverket och tågoperatörerna. Tvärtom, det finns en rad nackdelar.

Stora merkostnader

Bland nackdelarna för Trafikverket väger det tungt att det skulle behövas en dragning av dubbelspår runt östra Lund på uppskattningsvis minst 20 km. Denna spårsträcka är sannolikt tilltagen i underkant, eftersom spåren måhända måste dras öster om Kungsmarken om en inte vill dra det i eller alltför tätt inpå Puggängarna och Kungsmarken. Det innebär – fortfarande uppskattningsvis – en merkostnad på ca 2 miljarder för Trafikverket, markköp oräknat. (En tumregel är att 1 km dubbelspår kostar ca 100 miljoner). En nackdel för Jernhusen, eller vem som nu förväntas bygga den moderna ”airporten” för tåg på Brunnshög som Gunnar tänker sig, är förstås kostnaden för en ny stationsbyggnad, vid sidan av den ombyggnad som är planerad för Lund C.

Visst innebär det en del kostnader att bygga om spårområdet vid Lund C för höghastighetståg, men dessa kostnader kommer inte i närheten av kostnaderna för nytt dubbelspår öster om Lund och nytt stationsområde på Brunnshög.

Ytterligare en nackdel, jämfört med att låta höghastighetstågen gå på befintlig sträckning av stambanan, är att det för Trafikverket med största sannolikhet kommer att bli en rad rättstvister kring markinlösen öster om Lund. Förutom att fördyra byggandet kommer sådana tvister att försena och försvåra höghastighetsspårsbyggandet.

Längre restider ...

Både Trafikverket och tågoperatörerna är måna om att förkorta restiden – det är ju det som är själva vitsen med höghastighetståg. Att dra spåren via Brunnshög för att någonstans söder om Lund koppla på stambanan innebär flera minuters fördröjning (jag kan inte uppskatta hur många), vilket är ett stort minus när det gäller att jaga varje minut.

Ur resenärssynpunkt är givetvis tidsförlusten också ett minus. Det blir heller inte så attraktivt för resenärer som stiger av och på i Lund. Brunnshögsstationen blir en ganska ödlig station. Vid ett höghastighetstågstopp vid Lund C beräknas antalet resande öka med enbart 10 000 av- och påstigande per dag, jämfört med de ca 70 000 resenärerna vid Lund C som beräknas till år 2030 utan höghastighetspår. Förläggningen av tågstoppet till Brunnshög lär knappast locka fler resenärer jämfört med höghastighetsstationen Lund C.

Försämrat konkurrensläge gentemot flyget

Höghastighetstågstoppet i Lund beräknas dra resande från ett ganska stort omland runt Lund. För de resenärer som har målpunkter utanför Lund blir det i de flesta fall ett extra färdattsbyte med tågstoppet förlagt till Brunnshög. (Typ: resande från Eslöv som tar tåg till Lund C, sedan spårvagn till Brunnshög). Överhuvudtaget blir det krångligare för alla höghastighetstågsresenärer som inte har Brunnshög som mål- eller utgångspunkt, vilket torde vara merparten av de beräknade 10 000 av- och påstigningarna.

Tidsförluster och fler byten av färdmedel innebär givetvis att konkurrenssituationen gentemot flyget försämras betydligt.

Finns det några fördelar över huvud taget?

Sammanfattningsvis: Om Lunds kommun i förhandlingarna med Trafikverket kräver en helt ny sträckning av höghastighetspår via Brunnshög är det i praktiken detsamma som att vi överhuvudtaget inte får något höghastighetsstopp i Lund.

Att lägga höghastighetsstoppet för Lund på Brunnshög har inga trafikeringsmässiga fördelar – inte för resenärer, inte för banhållare och inte för tågoperatörer. Inte heller finns det några

ekonomiska vinster att hämta hem; tvärtom, det fördyrar höghastighetstågsprojektet. Men det kanske finns stora stadsutvecklingsmässiga fördelar som uppväger de resandemässiga nackdelarna och fördyringen av projektet? Jag har i varje fall inte lyckats urskilja några sådana i Gunnars förslag.

Israels utomrättsliga avrättningar av Gunnar Olofsson

Den israeliska regimen är åter rasande på Sveriges regering efter att utrikesminister Margot Wallström, i samband med att hon i riksdagen fördömt de palestinska knivdåden mot israeler även sagt att detta som svar inte får leda till en situation av utomrättsliga avrättningar. Israels premiärminister Benjamin Netanyahu har kallat uttalandet ”skandalöst” och krävt åtgärder. Ställd inför frågan i SVT:s program Agenda förklarar utrikesminister Wallström också att hon faktiskt inte har några belegg för utomrättsliga avrättningar från israelernas sida. Och statsminister Stefan Löfven vill i ett uttalande tona ned det hela. Missförståndet alltså uppklarat, och fallet avslutat?

Nej, så inte. Förutom att Israelloobbyisterna inom Samfundet Sverige-Israel och partiet Liberalerna (tidigare Folkpartiet) kräver ytterligare ”förklaringar” från utrikesministern så kvarstår ju själva grundproblemet – de utomrättsliga avrättningarna. Dessa är en sedan länge etablerad politik från den israeliska regimen sida. Bara under perioden från Intifadans utbrott år 2000 fram till 2008 dokumenterade det Palestinska Människorättscentret (PCHR) över 500 fall av utomrättsliga avrättningar – utan att någon svensk utrikesminister eller annan politiker lyckades se något. Två av de mest kända exemplen är mordet på Hamas andlige ledare, den blinde och handikappade shejk Ahmed Yassin, i mars 2004, och på hans efterträdare Dr. Abdel Aziz al-Rantisi en månad senare. I båda fallen användes bestyckade Apache-helikoptrar, vilkas Hellfire-missiler inte bara dödade de utvalda utan också en del andra civila som råkade vara i närheten.

Sedan har det bara fortsatt. Israels militär har vid ett otal tillfällen slagit till mot och dödat olika palestinska ledare som utpekats som hot mot Israel. Tendensen har varit att antalet politiska mord ökat i samband med försiktiga framsteg mot någon slags fredsprocess - och har omedelbart slagit undan benen för varje sådan. Riktade mord (”Targeted killings”) med helikoptrar eller stridsflyg har också lett till en del civila sidoeffter (”Collateral damage”) - vilket ofta varit startpunkten för nya våldsubrott mellan framför allt Israel och den valda palestinska regeringen i Gaza.

Avrättningar utan föregående rättsprocess är ett brott mot såväl FN:s Allmänna Deklaration om Mänskliga Rättigheter (artikel 3) som Konventionen (artikel 6) om Medborgerliga och Politiska Rättigheter och Fjärde Genèvekonventionen (artikel 3), och räknas enligt Romstadgan (2002) för den Internationella Brottmålsdomstolen (ICC) som krigsbrott. Dödsstraff för mord är dessutom sedan 1954 avskaffat i Israel - trots försök från extremhögern att återinföra det. Inte ens dödsdömda får utsättas för utomrättslig avrättning.

I Israel är brott mot dessa principer dock upphöjt till officiell regeringspolitik. Av de över 100 palestinier som dödsats sedan början av oktober har de allra flesta inte varit beväpnade eller

utgjort något hot mot varken israelisk militär eller civila. En information som uppenbarligen inte nått Sveriges regering. När militären stormade ett sjukhus och släpade iväg den för knivdåd misstänkte 20-årige Azzam Azmi Shalaldah – efter att först ha skjutit ihjäl hans 28-årige kusin Abdullah Azzam Shalaldah som bara råkade vara på besök – såg därför nog varken Wallström eller Löfven någonting onormalt i detta, av deras uttalanden att döma.

”Alla som lyfter sin hand mot Israel måste dö” deklarerade nyligen Israels utbildningsminister Naftali Bennett. Och Yair Lapid från partiet Yesh Atid (”Det finns en framtid”) har förklarat att palestinier misstänkta för attacker ”skall skjutas för att dödas”, medan biträdande försvarsminister Eli Ben-Dahan menar att civila bör ”hindra” attacker genom att använda skjutvapen mot ”misstänkta”.

Idén att avliva misstänkta missdådare direkt har också stöd av en stor allmänhet i Israel. Enligt en opinionsundersökning nyligen av det Israeliska Demokratiinstitutet deklarerar 53% av tillfrågade judiska israeler sitt stöd för att döda attackerande palestinier direkt på plats – även om de skulle vara oskaddiggjorda och inte längre utgöra något hot. Och 80% tycker att familjer från vilka attackerande palestinier kommer skall få sina hem förstörda. Människorättsorganisationer som Human Rights Watch, Amnesty International och israeliska B’Tselem är djupt oroad över situationen. Den palestinske presidenten Mahmoud Abbas har vädjat om internationellt skydd av palestinerna. Men för Wallström och Löfven är sanningen om de israeliska utomrättsliga avrättningarna till sist egentligen bara ett missförstånd som behöver rättas till, och en anledning att ”dra ned på tonläget och behålla en bra dialog”.